

הבלאי

בפאוון התאחדות אגודות הבולאים בישראל

גלוונות בולי ישראל נפלטים מהמכונה

המוציא לאור 250 פרוטה

מספר 30
אוגוסט 1956 ספטמבר

„פִּילְמָוְנֶד“

אָזְזֵלְבָּרְגָּה

רחוב אלנבי 76 (בניין קול. מ.) תל-אביב

בּוֹלִי-דוֹאָר

▼ חַלְפָה
▼ קְנִיתָה
▼ מְכִירָה

ישראל - חוץ - לארץ

שנה טובה ומאושרת
לבল ל��וחותרי

שנה טובה
 לכל רוקחותינו

המכירה הפומבית	
• אירופה קלאסית	ה 7 8 3
• קדומים גודרים	תקניהם בסתיו
• תולדות הדואר	ישראלים יקר-מציאות
• מנהלת-העם, יודאיקה	1 9 5 6
• מנדרט	קטלוג ישלח ח'ם לדורשי

א. קארו אה ש. פ' נקלמן
ת. ד. 4174, רח' אלנבי 76 תל-אביב

שנה טובה וMbpsach
לכל ציבור האספנים

מ א ח ל י מ
התאחדות אגודות הבולאים בישראל
„הבולאי העברי“

למר אלכסנדר הוּס ודעתו

ברכת מזל טוב לבביה
לרגל נשואינו בנים
שודד עם בח"ל

ירנו רוב אושר ונחת מהזוג הצער!
„הבולאי העברי“
ש. שמואלביץ
ד"ר י. פרוינדנברג

שנה טובה וMbpsach לכל ל��וחותינו

בּוֹלִים בְּעֵמָה

רחוב ביאליק 6, ת. ד. 4307, תל-אביב

הננו שמחים להודיע ל��וקחותינו,
כי מר. ב. גיזנפלד ה策טרף לשותפותנו.
הרחבת העסק תאפשר לנו לשפר את השירות
והננו תקווה, כי גם להבא יוסיפו הלהקות
לכבדנו באמוןם.

המכירה הפומבית ה-13

תתקיים בראשית אוקטובר ש"ז.
הננו מקבלים בקביעות חומר מעניין למכירות הבאות.

החרוכה בישראל פה אחד

בַּה שְׁלָא מִמֵּן הַטֻּעֶנֶה. הַתְּהִזְדּוֹת הַזָּרָה וּפְגַתָּה אֶל דָּיר בּוֹרג בְּעֵינָיו זָה וּפְרִתָּה אֶת נִימּוֹתָה נֶגֶד מִכְרִתָּה מַעֲטָפוֹת בְּחוּלִיל לִפְנֵי הַמּוֹעֵד בְּחִותָמָתָה אוֹ בָּאוֹתוֹ יּוֹם עַצְמָוֹ.

תְּשׁוּבָה חֲתוֹמָה לְמִדי נִתְקַבֵּלה מַהֲרָה רִשות הַמוֹסְכָת בְּעֵינָיו מִשְׁלוֹחָה מַעַטָּה פּוֹתָה יְמִרְאָשׂוֹן לְחוּלִיל עַיִן אַסְפָּנוֹם. תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁמֶר אַשְׁכָנָיו מַעֲורָתָה אֶת הַשְּׁאָלָה אָמָן, אַמְנָה, אַין מִשְׁלוֹחָה מַכְּרִתָּה תְּבִים לְחוּלִיל, כָּכָל הַעוֹלָה עַל דָּרוֹתָה. כְּוֹמָתוֹ הַאלְמָנָתָרִית שֶׁל כָּל אַזְרָה. מַתְּקַבֵּל כָּאִילוֹ הַרוֹשָׁם, כִּי אַסְפָּנוֹ הַרוֹצָח לִשְׁלוֹחָה מַכְּתִיבִים בַּיּוֹם הַהְעָפָעָה שֶׁל בּוֹלִים חִיבָּה לְהַצְטִיד בְּרִישׁוֹן־יִצְאָה עַל פִּי "תְּקֻנָּת־הַגָּנוֹנָה". הַטִּיפּוֹל בְּעֵינָיו זָה נִמְשָׁךְ וַיָּשֶׁלֶת לְקוֹתוֹן. כִּי הַתְּהִזְדּוֹת הַיּוֹסֵר לֹא תִּיאָלֶץ לְפָנוֹת לְדָרְגִים גְּבוּהִים יוֹתָה, כִּי הַפִּיכָת עַנִּין פְּרִינְצִיפִּוֹן תְּבִיא שָׁום תּוֹעַלְתָה.

הַוּדָעָה הַפּוֹעָל שֶׁל הַתְּהִזְדּוֹת, שֶׁתְּכַנֵּס מִיד עַם קְבִּלָת הַחַחַתָּה הַחִוּבִית שֶׁל פִּיְּפִי, חִלִּיט לְאֶשְׁר אֶת שְׁוִי הַמִּפְּעָלִים וְלֹגֶשׁ מִיד לְבִיצֹעָה הַמְשִׁימה. יְשַׁלְּחוֹת כִּי מִזְדָּבָדָה הַמְשִׁלָּה אָמָן יִיעָשָׂה הַקּוֹנְגָּרָס הַבָּא אֶת הַתְּעִורָה הַבְּינְגָּלוֹמִית בְּחִסְכָות פִּיְּפִי בְּשָׁנָה הַבָּא בְּאֶרְצָנוּ.

פ רִים בְּלִכְדָּן — קִיבָּל הַקּוֹנְגָּרָס הַשְּׁנִי נֶתֶן שֶׁל הַפְּרִדְצִיה הַבְּינְגָּלוֹמִית לְבָלוֹאָה, בְּמוֹשְׁבוֹ בְּהַלְּסִינְקִי, אֶת הַצָּעָת נֶצֶגֶת יִשְׂרָאֵל, דָּיר מַשָּׁה אַוְפִּיר, לְקִים אֶת הַקּוֹנְגָּרָס הַבָּא אֶת הַתְּעִורָה הַבְּינְגָּלוֹמִית בְּחִסְכָות פִּיְּפִי בְּשָׁנָה הַבָּא בְּאֶרְצָנוּ.

לְפִי אֶתְהָה הַחְלָתָה יִתְקִימְנוּ שְׁנִי הַמְאָרָרָה רְעוֹת בְּחִדְשָׁה סְפְּטֶמְבָּר 1957, וְלֹא בְּפִסְחָה תְּשִׁיּוֹן, כִּי שְׁהַזָּעָת תְּחִילָה. הַדָּחִיה בְּיִשְׂרָאֵל, חִוּדְשִׁים מִסְפָּר תָּתַן לְבּוֹלָאי יִשְׂרָאֵל שְׁהָוָה נָסָפָת לְאָרְגָּן אֶת הַקּוֹנְגָּרָס וְהַתְּעִורָה כְּדָבָעַי.

קרוב לוֹדָאי שְׁהַתְּעִורָה תִּתְקִיָּם בְּיִתְּלָאָבִיב, וְהַקּוֹנְגָּרָס — בִּירוּשָׁלָם.

הַחְלָתָה קִוְּנָרָס פִּיְּפִי מִפְּתִּיעָה וּמִשְׁמָחָת פִּיְּמִהָּרָה כִּי מִמְּה וּכְמָה אֶלָּא הַעֲבֹדָה, כִּי קָדָם לְהַמָּאָקָשָׁה, שִׁבְוֹ דָּיר הַשְּׁקִיעָה אֶת שְׁוִי הַמְאָרָרָה אַוְפִּיר אַמְּצִי־שִׁיכְנוֹעַ נְמָרְצִים וּקוֹחָתִינִים כִּדְיַיְהָרָה עַל גִּינְקִים גְּדוּלִים מִאִירָופָה, שְׁהָם נִתְקַבֵּל עַל דַעַת הַגְּנִיגִים גְּדוּלִים הַרְׁוּעָה וְהַקּוֹנְגָּרָס בִּישָׁרָאֵל, מִטְעָמִים יְדוּעָמִים, כְּגָון בְּשָׁחָן, רִיחָוק וּכְיוֹן. הַמְתָּחָרָה הַעֲקִירָה שֶׁלְנוּ הִיְתָה גְּרָמָנִיה המְעָרָבִית, שִׁבְקִישָׁה לְקִים אֶת שְׁוִי הַמְאָרָרָה רְעוֹת בְּדִיסְלְדוֹרָה, מָקוֹם מְרַכְזִי, שָׁאמְנָם נִתְקַבֵּל עַל דַעַת הַגְּנִיגִים מִאִירָופָה, הַרְׁוּעָה בְּקָוְגָּרָס פִּיְּפִי.

ולֹא זו בְּלִבְדֵי שְׂוֹרִיר אַוְפִּיר הַצְּלִיחָה בְּעֵינָיו קִים הַקּוֹנְגָּרָס וְהַתְּעִורָה בְּיִשְׁלָמָה רְאָל, כִּי אֶם לִגְבַּי הַבִּיקּוּרִים וְהַחְשָׁתָה תְּהִפּוֹת. בְּשִׁיחָותָיו בְּהַלְּסִינְקִי הַשִּׁגְבָּה הַבְּתַחְתָּה שְׁתַחְתּוֹת בְּבָגְרוֹרִי מִי בְּוֹלִאים גְּדוֹלִים בָּאֶרְצָות שְׁנוֹת — בְּחָלָיִם עַצְמָמִים (ברָטְרָם) שָׁאִים נְמָגִיאִים כִּיּוֹם בְּגַגְלָן יִשְׂרָאֵל ? קָוָן כָּבֵר נְתַמְנוּ קְוִמִּסְרִים לְתַעְרָוָה — אלָא גַם הַבְּתַחְתָּה לִגְבַּי הַבָּאָתָמָה מְוֹגָזִים יִקְרִיעֵרְךָ מַחְוַיְלָן גּוֹמֵן הַוּבְתָה לָאָן כִּי בְּבָול דָּיר רְשִׁמי שֶׁל אַיְוֹ מְוִיָּה נֶה בְּעַלְמָם תָּכוֹל לְמַצְאָה אֶתְהָוָתָה עַבְרִיות מְרוּבָעָות ? אַיְוֹה בְּול דָּיר קָדָם לְבָול הַדָּור אַיְוֹה אַגְּרָה יְהֹוָה ? אַיְוֹה "מֶלֶכה" הַגְּזִיחָה דָּוָר יִשְׁרָאֵל קִיהָ, טְוֹרְקִיהָ, יְוֹגָסְלִיבִּיהָ, אַרְהָאַבִּי, צִ'כּוֹסְלִיבִּיָּה, הַוְּלָנָה, סְפָרָה, פּוֹרְטוֹגָלָן, צְרָפָתָן, בְּלָגִיהָ וְאֶרְזָוָתָן

חִידּוֹן בּוֹלָאי

רָאֵל בְּהַזָּאָה בּוֹלָאי ?

10. בָּאִיהָ בְּול דָּיר הַגָּזָה הַתְּאָרִיךְ הַיּוֹסֵר ? רִיךְ הַיִּסְטוֹרִי שֶׁל הַקְּמָת מִדְיָנִית יִשְׂרָאֵל (15.5.48) ?

אַיְלָה הַזָּאָתָה בּוֹלָאי ? יִשְׂרָאֵל מְוֹכָרִים לְךָ אֶת הַמִּשְׁפָטִים הַבָּאִים : 11. אַנְגָּחָן חַזְקָתָה.

12. אַדְמָדוֹת וְתִינְינִיות.

13. לוֹלָה הַיָּה לְהַנְּפָמָ — הִתְהָה ...בְּבִיאָ.

14. לְמַטְבָּע שְׁתִי פְּנִים.

15. הַיּוֹם אַנְיָ חִמּוֹר אַבְלָעָד מַעַט אַהֲיהָ ...דּוֹקָטוֹר.

16. חָוקִי שְׁמָרָה הַאֲנָרָגִיה וְהַמְּסָה — חָדָה.

שֶׁגְמִיאָא אֶת הַתְּשׁוּבָה לְמַעְרָכָת עַתְּהָנוּן וּבְסִימָנוּ "תְּשׁוּבָה לְחִידּוֹן" ? נֶעֱדָה בְּעֵינָיו זָה וְלֹא בְּעֵינָיו זָה ?

1 בְּאֶוקְטְּבָדָר 1956. לְחִמְשָׁת הַפּוֹתָרִים נָכוֹן אֶת כל הַשְּׁאָלוֹת — תְּשׁוּבָה ?

תִּיחַם קְרָגְנָה הַרְאָשָׁנוֹת — תִּינְתַּן חַתְּמָה ? שָׁנָה אַחַת עַל עַתְּהָנוּן, חִינָּם.

3

צללים מיימי קדם – על בולים

על צורה משוכלה מאור. בשוביל בנו פאן (בוליל איטליה, 1936) המציג הרמס את "סירינכוס", החליל שבסב את העורם לם כבליגנינה של ילדים ושל עמי- הטבע, ביחסו לביבשת האמריקאית. אפלו מוציאות הגנית כליה ובה "חליל הקסמים".

קדרה הייריעה מלחדר כאן את כל האלים שתפסו מקום בחיים המוסיקליים של היהוניים. אלום נזיך עוד את אפרלו, ראש המוזות, שקיבל מהרמס את הנבל תמורת העורם ומילמור-הברker והגנים זמי- רות במשחאות ברמותי האולימפוס. במשאות אלה היו יוצאות במחול שלוש הגרציות, שהונצחו ע"י בוטיצ'לי בתמונות המפורסמת, (הנראית על בול אמריקאי משנה 1940), ואילו פלאם-אתינה מגנבה, אלת-המודעים והאמנות המציאת את החזוצה.

lion מלחינים גם את זכותה-הראשונית בטיפוח אמנותיו של המוסיקה. לבוד האלים היו עורומים מישכים, שככלו מלבד תחרויות ספורטיביות, גם תחרויות של מושרים ומנגנים. כיסוד לכך שימושו, בודאי, "אודות" והשירים הדומים של התקופה הארכאית וביחד אפיים שהונצחו (בוליל יוון, 1954—55).

מלבד המשחקים הפאנטאנטיים לבוגר האלה אתינה, היו המשחקים המפורטים ביותר, האיסטמיים, לבוגר פוסידון (בוליל טונייטה 1950—51) והדיניסיים, לבוגר דינוגוס (בוליל יוון, 1935—55) שביהם היו שרים "דייטריאמבים", שים-שו יסוד למשתקי-המוסרות ולסוף — גם לשירה הדרומית. מפורטים היו המשחקים לבוגר האל צאוס (בוליל יוון, 1935—37, 1954—55), באולימפי, הד- המשחקים האולימפיים המפורטים ש- בהם היו שרים "אודות", שלפי המסורת היו מלהיבות את המזינים במשות שנות. עברו משחקים אלה יסד פריקנס

מאת אלפרד ספק, ציריך

30 פר': "הלווה בנבל וכנור". (תהלים, ק"ג, ג')

50 פר': "וזוד וכל בו ישוראל ושותקים... ובמנגנים ובביצלים". (שמואל ב/ר, ח)

150 פר': "ושחת גבב כחץ בחיל". (ישעיהו, ז, נ"ט)

מייחסים בין יתר זכויותיו, את אמצעאת הנבל בן שלושה המיתרים לבוגר שלוש העונות שידעו הקדמונים: קיין, חורף ואביב. כן אמרו עליון, כי גילה את הרמונייה והתכונות של הצלילים, דבר המוכיח, כי המוסיקה נחקרה כבר או בזורה עיונית מותך קשר מהודע עם המתמטיקה והאטטרונומיה.

תרבות המוסיקה המצרית הקדומה עברה ליוון, כנראה, באמצעות אפלטון, ומשם לדרומה ואירופה התקינה, ביצירוף השפעות מזרחיות-אסיאתיות חזקות. אצל היהונים העתיקים הייתה המוסיקה מקצוע חינוכי חשוב. במיתולוגיה תפס הרמס את מקומו של האל תוט ונחשב, איפוא, לממציא הנבל, אלא שכלי זה צוין ע"י היזנים בשבעה מיתרים ותיה

ה מנצח פון-ביבלוב הוא אבי המליצה "בראשיה היה הקצב". ואמן, המוציא קה עתיקה כמין האנושי עצמן. אולם, מה שידוע לנו על המוסיקה של ימי-קדם הוא צניע לעומת ידיעותינו על הציור, הפסל והספרות של הקדמונים. שום צילאי אינו חדר אלינו بعد מסרי הדורות ואיש אינו יודע כי צד נושא ועימותהן של תרבותות עתיקות.

עם זאת ברור לנו כיום, על סמך מחקרים שונים, כי למוסיקה היהתה בכל הזמנים חשיבות כבירה בחיי עמי-תרבות ועם-طبع קדומים.

בצד אפשר להסביר אחרת, כי מוסיקאים מימי הפלעונים נקבעו באגדת-קדוש אצל הפרימידות של גיאו, שבה הוטמנו בדרך כלל, רק עצמות מלכים ומרקברים לאלכוט ? בתבלטים וצורי-הקיר הדובים המקשטים את מקדש-אמון ליד קרנק (בולי-מצריםים 20—1914) אפשר לראות עד היום מגננים בנבל, בחליל ובמנגנים.

חשובה במיוחד לגבי חקר המוסיקה היא תקופה עמRNAה, בה שללה במצרים המלכה נפרתית (1350 לפני הספירה) שהיתה בעלת בשرونנות מוסיקליים. מריר גום שמה הוא "חותנות-האמנות". ה-"ליבור" בפרוי מחזק בפרוטומי של-, המפאר את בולי מצרים משנת 1937 ו-1953.

גם המיתולוגיה מעידה על חשיבות המוסיקה המצרית הקדומה. האגדה מס' פרה, כי איסיס, אחותו ורעיתו של אסורים, אהבה את המוסיקה מאד והכלי החביב עליה היה ה-"סיטרום" (מנגן עלי הכהנים). לאל תוט (מצריםים 1925) היו

זוכר את התקינות האידיות שמצוותו את חומות יריחו, בבית המקדש בירושלים לים טופחה המוסיקה כחלק בלתי-נפרד מעבודת הקודש, מתוך המוסיקה היהודית דית ומוזמורי-הפלחן היונינט-הרוומיים ו- הבינוניים התפתחו הליטורגייה הרומית והמוסיקה הנוצרית של המערב — שעלה נתקע בפעם אחרת. ("פימקו" קורדר)

קדר ← וקולע

סנת זו העניקה עכשו לוואולוגים שבתוכנו לא-APHOT מ-10 כלבים שונים. על כן דא יאמר: "Philately is going to the dogs"...

בלא פחות מ-47.000 פרנקים צרפתים מציעים "צמדות לוק-סום" של הבולים שהופיעו במונאקו לרג'ל נשוא הנסיך עם הנסיכה פטריזיה, לשערם גרים לבית קל. לצמודות אלה אין שם תקופה פוטסטאלית והן לא נמכרו מעולם באשנביה-הDAO של מונאקו. הן צחות בשוק בכל מיני "וואריאנטים" עם ניקוב ובולודיון, עם חותמות ובלעדי דיהם וכוכ. (לפי יזעה מגנאה, אף נת' גלחה שם חברות-יפניים, שהדפסה "בולי חתונה" של מונאקו.

אנחנו מכירים כמה וכמה אבות ביש' ראל, שמכרו את אספני-הבולטים שלהם כדי לכסות את הוצאות החתונה של בנותיהם. דומה, כי רינייה הוא הנסיך הראשון המוכר בולים לבליטוי הוצאות החתונה....

אגב, הבולים הרג'יסו חז'י מיליו'ן לי'ש!

"לשמה" של ישראל מהשנה שעברה מעיד, כי כבר בימי יציאת-מצרים הייתה לעבריים תרבות מסויקלית מפותחת. דו- ושלמה הצעינו בפריטה, שירה ומחלול, כפי שמעידים הפסוקים מתוך ספר תהילים, המופיעים על שבלי שאור הדרנים של אותה סידרה.

בספר תהלים כלולים רמזים רבים על המוסיקה בישראל הקדומה, וכי אין

(בולי יון 55—1954) תיאטרון מיוחד בשם "אודין".

כאחד מראשוני המתאורטיקנים המוסרי-קלים החשובים בין העתיקה יש לרי-אות את פיתגורוס (יוון, 1955), שעסק בחקר סולמות הטונים והתוונים של ח' שבטים היווניים השוניים ובתורת המלודיה והרhythmos. נוסף למורתו על ההרמונייה של הספרות קבע חכם זה הלוות, לגבי דיסוננסים וקונסוננסים. יש להזכיר, כי מלבדו היו מוסיקאים ומשוררים גם מבין שאור חכמי יוון.

בימי אלכסנדר מוקדון (בולי יון 55—1937), תלמידו של אריסטו-טLES, נוצר העוגב הראשון, בזכות כיבושיו של אלכסנדר באו-תרבות יוון ואמנויות יוון לקדמת-אסיה והתחלה מקופת ה- הלינויים.

ברם, לעמי חלא-תבל זה כבר הייתה תרבות מסויקלית קדומה. לכבוד אמי האלים קיבלה (בולי כרתים 8—1905) השם-המציאות, לפי האגדה, את חיליל, צלצ'לים ותוף — היו בהגיה שרים "גליאדרים" בותה, שבקצתו של汗 שומעים כאלו את רעם התופים שהיה מלאה את התהלו-כות הפורועות. הריקודים שהיו קשורים בפולחן אלה זו אף חורי פולחן הנור-צרי. עד היום, למשל, בערכות תהلوות ריקודים באשורנאנ שבלוכסמבורג, מקורי רן של תהלוות אלה במאה ה-8, כאשר פתחו בהן לאות חודה על שכבה מגיפה של "ריקודי וויטוס הקדוש" (לוכסמבורג 1938). קשר מתווך קיים בין פולחן קיבלה לבין מחולות הקופטים והדרורי-שים וביחד בין המחולות הרותים של יפאנן הייתה, כמודמתה, אחת המדיניות הראשונות שהחלו-ליה לשלשות בלבד בבלואים המ██ננים. במשמעות, יותר משורה בולים לשנה!... יפאנן הייתה, כמודמתה, אולם על כך — בפעם אחרת. היום, נסקרו עוד בקצרה את המוסיקה של בני-ישראל. "וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי החדשם ותקעתם בחצצתה" — פסוק זה מתוך ספר "במדבר", המופיע על השבל מרינו אסור לפגר. מדינה בולאית מפורה של הבול בן 120 פר' מסירתה "מועדדים

פָּמְבָּאִי הַפְּסָחָא יִשְׁ בֵּית-דֹאָרָה!

שנים ורבות אחרי שאותו מיסיונר עזב את האי, לא חדרראש השבט לשואל בתמיומו כל איש לבן שהיה מודמן לארצה לשלומו של המיסיונר.

עציים נעדubarim...

התרבות העתיקה של בני אי הפסחא אינה מתבנתה אך ורק באותה המזבוח האדרירוט, אלא גם בעובדה, שם היו העם היהודי באוקינוס השקט, שהמציאו כתוב משלו. במלואות הזמנם נתגלו לוחות־יעץ רבים, שעלהם נהרתו בשינוי דגמים או תווות משנות, אך טרם עלה בידי החוקרם לפענה כתבי חרוטומים זה, מכיוון שאמנויות הכתיבה והקריאה נשכחה מלבו של הדור הנוראי. יתר על כן: בדורות הקדומים היישמו ריבים מן "העצים המדבריט", כפי שכינו אותם הילידים. עוד לפני 80 שנה בערך נגנו "לבלארים" באיר הפסחא מזוכיות מיווחדות. שנה שנה נערכו על־ידי ראש השבט, במעמד כל העדה, בחינות מיווחדות בקריה וככ' תיבעה. ומגענן, שם אחד התלמידים נכשל בבחינה היו עונשים דוקא את "וונגורונונגוי", קלומר: את המורה,

ולא את התלמיד המפגר. חוקרת אירופית אחת נסעה לפני כמה שנים, בהרפתקאות שוננות, לגלוות את מקום המצאו של האחרון מבני האי, שהיא בקי בכתבי־הסתתרים. אחרי عمل רב מצאה יישיש אחד ושם טומר ויקה, ששכב חולה אונוש במחנה המצורעים. השαιפה לפענה את הכתב המסתורי התגברה על החשש מפני התקדמת. היא בקראה אצל חזקן פער מים רבים ולאחר טרחה מרובה מאד הצליחה להציג מיפוי כמה פרטיטים בלבד. טומינקה שכח דבריהם תירבוריים. פים בפניהם שישבו לפנים בא. חידת המגע עם "התרבות" האירופית. אחד השבט, עד שהלן אמצו לבן, ובמשך

במדור...

לאחר שנתגלה האי על־ידי אותו רבי־חובל הולנדי נשבח שוב במשך יובל שנים. כשבילו מה חדש עברו על האי מהפכות וקרבות בין ילידי שנתקל באקי קטו בلتתירושים במפות. התוך המערבי והמורח. התפקידים הענריים שעמדו איתן על תלם — התה מוטטו כמעט בלי יוצא מן הכלל. אדר' מתה־האי הפוריה הייתה שוממה וחורבה. מקורותיהם אוזלו. העצים נעלמו. האוכלוסים נתפראו עוד יותר וחדלו להתייחס ביראת־קודש לאילילי הבזות. בשעה שטפינה אירופית היהת עוגנת התונסו מאות מזכות אדריות: ענ' דמיונית: מעל רכס ההרים התלולים רביים. תיר אהה, שביקר באי ב-1786, מספר כי מצונטו גגנבה מרושא ומטר פחתו מכיסו. אפילו על עוגן־הטפינה לא ויתרו הנגנים הנזועים. זכר המגלים ההולנדים הראשונים נשמר בכבוד על־ידי בני האי, ועוד מאה שנה אחריו בואם היו עורכים חוג מיווחד ומציגים הצעות משנות ביום השנה.

מכונים אלו להקציב פום למי שם לב אותה ידיעה קטנה שנמסרה לפני שנים אחדות על־ידי סופר "רווי טר" בסנטיאגו בירת צ'ילה:

הסלכה האחורה של אריה־פוך,
אה, אי בוד בזרה האוקינוס
השפט, מותה בגיל 109. שמה
היה איה לכט אריון.

תרבות נפלאה ונשכחת

בימים חורפה האנוצרי בשתה 1722, הופעת האדריכל הולנדי יעקב רוגבן, בשעת סיורו באוקינוס השקט. כשבילו מהפכות וקרבות בין ילידי שנתקל באקי קטו בلتתירושים במפות. הולנדי זה היה האדם הלבן הראשון ש吉利 את האי וכינה אותו בשם איר הפסחא.

הפטעה של רבי־חובל הגיעה ל' שיאה כאשר עלה על החוף בליטת מלחים ולעיניו נתגלתה תמונה 134 מלחים ונענינו נטולת מחותם דמיונית: מעל רכס ההרים התלולים התונסו מאות מזכות אדריות: ענ' קים מאבן או אבני ענקיות בצדות דמיות אדם, שבעיניהם המסתוריות השקיפו על־פני מראיהם האוקינוס. רוב המזכות היו בגובה של 20 מטר ומעל לה, הינו: גבעות מבית בן 6 קומות. ילידי המקום הצינו מדרות לבני דמיות האלים הנוראים והשתחו להן.

הספינים ההולנדים עמדו משתאים ומחרישים. הם לא הבינו כיצד יכולו בני האי שלא ידעו כלל על קיומם קתולים באי, מגאוו שומם עוד יותר, כי פניהם הגיעו למקומות סוחרי־عبادים שהטפו 5000 נפש מבני האי והשאירו הילידים, כי האלים לא נבנו על־ידי בני־הנימומת רגילים, אלא בידי בני־ענקים שישבו לפנים בא. חידת המגע עם "התרבות" האירופית. צבאות פים בפניהם בעיות חדשות, שרבות מותן לא נפתרו עד היום.

האגודה התלא-אביבית לבולאות

מתאבלת על מותו ללא עת
של חבר היקר

יוסף אורנשטיין ז"ל

ומביעה תנחומים
למשפחה השכולה

אליה הוא תמיד אפר וולקאני כבוש אפור כהה, עשוי פסל זה מאבן חול אדום, שהשאר הפסלים השתמשו בו רק בשבייל הקוביעים האצ'ילינדריים הגרים בו הימים שעלה ראשיהם. כן שונא פסל זה בסגנוןיו ובכפי שטוענים, מיציג חול מעבר בין הסגנון הרוגיל של אי הגרי הפתחא לבין פטלייהבן הטרום-היסטרוני של דרום אמריקה. נתגלו אן טוראים של כמה פסלים אחרים, ועל נוקו גם כמה פסלים אחד מהם (החותם חלקו התהנתן של אחד מהם) היה הפטל מראים קרגיל רק את הדראש או את החלק העליון של הגורה) מצאו חרוטה רפיטה דומה לספינה בעלת שלושה תרנים, כפי הנראה של דייגיזטים. אחדים מילידי האי בנו בהדרכת מר היידאל שמי רפיטות קנים מטיפוסים שונים, אחת גדרה ואחת קתנה, בסגנון המסתורי שבסרו רים כי הוא קדום באין אגדה-הפטחה והן עדמו יפה ב厶וחן ליד החוף ובלב ים; ולבדרי מר היידאל דומה הטיר פום הגובל מאר לרפודות הקנים הנמצאות עדין בשימוש בגומ טיטני קאהה בפיו. כן נערך ניסוי להקים את אחד הפסלים שנפלה באמצעות כאהה שעמדו לרשות בני האי בימי קדם.

יש להשתמש בה בכל טלק חגי...
סוד...

עד היום לא הצליחו החוקרים לגלוות את סוד הקמתן של הממצות הירעניות באירופה, שימושן למעלה מהמשימים טונה כל'אתה. אבותם אבורם תייחם של הילדים העבירו את האלי ליט על הרים וגבעות עד שהצליחו להתקים על תלם. זהה דרישה גאנזיות וכוחות יויאים מן הכלל, ואין להסביר כיצד עשו זאת במקשייהם הפחותים. במדרונו של הריהגש רנוירדקו מוטלות עדין לא הווצה לפועל. כוון שהקמתן לא הווצה לתושב התמוטטה התרבות הגבוהה של תושבי ביביאי הקדמוניים. ואין לך הוכחה קולעת יותר להתנוונו של דורי הילדיים הנוכחי מאשר העובדה שהפכו לסתורים חרוצים וטרדניים, המכירים את המתרים לקנות היקיימם וולמים של אמנויות הקדמוניים ומתחמי צים לפתחם, כי בידיהם עתיקות יקרם ביתר.

גיבור קוֹנְטִיקָוּן בְּאַיְהַפְּמָחָא
מאו נחטו האירופים הראשונים ב-אי, הוא נשאר חידה סתומה לארכיאולוגים ולחוקרי התרבות. איש אינו יודע מי הקים את פטלייהבן העצומים וגם הכתוב המסתורי עמד רק בראשית פיענוחו — אך עם זאת קרוב לוודאי, שבולי הפסלים והלוחות באו מעבר לים, כי לא יתכן שתרבות כזו פותחה באופןו עצמאי עליידי אוכלוסייה של אי בן 118 קמ"ר המרוחק כ-3,500 ק"מ מהוף צ'ילן.

ב-1 לונבמר אשתקד נחחה באיל, הוסיף לחות בין הילדיים והגיה-הפטחה משלהן של מומחים גורדי ווגים, צרפתים, אמריקאים וצ'ילרים ניסים בראשות מר תור היידאל, עורך מסע קוֹנְטִיקָוּן, ופתחה בשורת הפירוט וניסויים העשויה להימשך שנים. ביני הימים כבר הודיע מר היידאל שגילה צילנית ה"מרדר" דוכא. אונגה מתה משbezילב, וכשהורידו את גויתה ל-2 קבר פרצו הילדיים, להפתעת המלחים הלבנים, בքירות "הורה" (היד). כיוון ששמעו את קרייה הוזת מאות הפסלים הידועים. בעוד שוחומר פסלים

למרות המאמצים הרבים לך טומי ניקה אותו לפחות את רוב הסודות האופפים את הכתב היחידי והאחרון של תושבי האוקינוס השקט. **חופש לגול שורדים...**

החוקרים מספרים, כי אדמות הארץ הימה לנינים פוליה מאד והילדים לא עסקו בעבודה יותר מיום אחד בשנה. יתר הימים הוקדשו לשמהות וחיגיות שנערכו בו אחר זו. עד ראשית המאה ה-20 הוחר האי עליידי ממלכת צ'ילן, בעלת הריבונות, לחברת סינית, שהביאה לשם צאן ובקר למරעה. הילדיים נאלצו לסגת לתחום מושב" צה. אולם בשנות 1914 פרצה "התקוממות" בסיסמה: "האי בשבי בני האי". כדי להוציא את נסיבות המרידה: זקנה אחת בשם אנטטה, שבニアמוקום העריצה מכשפה, הcliffe ריווה כי נחללה לה בחולם, שהאי שייך לילדיים ונתקבלו כל זכויותיהם של הלבנים.

משלחת מטעם הילדיים נפגשה עם המושל האצ'ילני והגישה לו "הזהרת עצמאות". המשאה הראשון של ה-ילדיים העצמאים היה חפית כמו שורדים שהיו שייכים ל"זרים" ועריכת משתה לרוגל העצמאות. הלבנים המרעים לא יכולו להתנגד לכך. בינו לבין הסיטה המכשפה למעשי-הפרקות נורסרים. ממש כמו שבעות הוסיפו הילדיים להחוף את שורי הלבנים. כי העיקר ב-"עצמאות" בשבילים היה — "החרות הכלכליות..."

אותה חורתה לבנה, שהוכרנו לה עיל, הוסיף לחות בין הילדיים והגיה-הפטחה אשתקד נחחה באיל ואונה לה כל רע. אך בסופו של דבר הופעה לפני האי ספינת מלחמה צילנית ה"מרדר" דוכא. אונגה מתה משbezילב, וכשהורידו את גויתה ל-2 קבר פרצו הילדיים, להפתעת המלחים הלבנים, בքירות "הורה" (היד). כיוון ששמעו את קרייה הוזת מאות פעים מפני המלחים הורדים, חשבו ש-

אלכסנדר גוד – הרב שהזכיר את נפשו

מארבעת המקבלים ידע היטב, כי הנזון את החגורה — את חייו הוא נתן... אחד מהניצולים, מהנדס צייר בשם גריידי קלרק, סיפר לאחריכם בביב"ח, שם קיבל טיפול לרוגלו הקפואות, על הרוגים האחרונים של ארבעת הגיבורים, שהילכו את החגורות.

קלרק שהיה אחד מאחרוני הניצולים, מסביר :

„עליתי לסיפון בצד מלא — איןני יודע כיצד. עקבי, כמקומם, אחורי מעין שיהם של ארבעת אנשי האלהים. ראיyi אחד מהם מליבש את החגורתו שלו לאחד החילים, והחיליל צעק בהיסטוריה : „איןני

רווצה בה ! איןני רווצה !“

אולם הומר הסתמך על דרגתו בקצינו, ופקד עלייו בחומרה : „לבש את החgorה,

טוראי, והסתלק מכאן, מהר !“ לפעת התתקלו שנייהם, הסטובבו והתי-נגשו במעקה הספרינה. הומר הרים את החיליל, הטיל אותו אל מעבר למעקה וצעק : „שחה, חיליל, שחה והתרחק !“ אחריך פנה אחרת, הבחין بي, קרב אליו וצעק : „חיליל, מה מעשיך כאן ?“ קפוץ אל מעבר למעקה ! הוא דחק אותו בידיו ושנינו התחלקנו. הסיפון כבר היה

מושך מים — ואני קפצתי... התרכخت בשחיה מהירה מכל האפשר ואחרי כן הסתובבתי והסתכלתי לאחר. הלהבות שבקו מהתגיה האIRO את כל הסביבה. ארבעת בתנייה הדעת עמדו אצל המערה, שלובייזרווע, יעדתי כי הם מת פלמים לשלוום החילים. הם עשו ככל אשר יכולו. אחריך הקפוץ חרוטם הספרינה גבורה גבוהה — ושב לא ראיyi את ארבעת הכהנים הגיבורים.“

הארכין היהודי-האמריקאי שליד דר „אניברטטה ישיבת“ בניו יורק, בו גוזים מסמכים חשובים הנוגעים לתולדות יהדות ארה"ב, רכש לאימכבר מכתב

והם היו נחדים. פחד זה MADE הוביל עבודתם של ארבעת הרועים הרוחניים, אבל הם שרדו והתלונזו עם החיים והרימו את המוראל.

לפתע, באחד הלילות האפלים קראו דוקות טופידות את האניה הקטנה. תוך שתי ספינות נתתה הספרינה עצה בזווית הדרה. בהלה השתרה על הסיפונים המלוכנסים והתלקקים. הטמפרטויה הייתה מתחת למים ותאפק. לא היו אדם סרי כוים לחווית זמן רב לאחר שיקוףן למוך המים הקופאים. אלים, שלושת הכותרים והרב הסתובבו בין החילים המבוזלים, הריגעים והתפללו אתם.

מספר הגורות-ההצללה בספינה היה מספיק לכולם. היה מלאי והיתה החgorה

לכל איש וכל אחד נצטווה לישון בחgorה רתו. אולם, „דורצ'סטר“ הייתה מרוחקת פהות ממאה מיליון מיל'ה-יעוד. מכיוון שהוא היה הלילה האחרון שלהם לפני השזה היה הטעון שלהם שלם לא-היגיע המשוער למחוז-הפסצם, השתררה התקורתימה ורבים מן הבחורים הבלתי ממושמעים ביקשו לישון במנוחה והסירו מעלהם את החגורות.

אחרי ההתפוצות עלו מאות בחורים לסיפון, לבושים למתחז ובליל החgorה-הצללה. מתוך תיבות-ההמלאי שהיו על הסיפון חילקו הכותרים והרב את החgor רות הרזרביות — עד שallow כוון. אחריך כה, כשהגיחו מתוך הספרינה חילים נוספים בעלי החgorותיהם, הטרו כל אור בעת בתנייה את החgorותיהם שליהם והכריחו ארבעה חילים לשבתן. כל אחד

אור ליום 3 בפברואר 1943, סמוך לשעה 1 אחריה-צותה, פורפה ע"י צוללת גרמנית, ספינת התובלה הצבאית האמריקאית „דורצ'סטר“, אונית-נוסעים כבת 6000 טון, שהושראה להעברת צבא. מתוך 906 איש שרדו מן הספרינה בטובעת 229 בלבד, והלו גלוול עם הצלמתם פרשטי-גבורת של ארבעה כהני.

דר, שהתוללה בשעת שקטה הספרינה בקצת הדרומי הקפוא של גראינלנד, בירת כתיה-צפון. אכן, „דורצ'סטר“ לא היתה הספרינה הראשונה שנפלה קרבן לצלול לותה-אייב, שהרצzo בצוות-האokiינוס האטלנטי וארבו שם לספינות האmericניות והקנדיות. אף-יא נושא-היל קדרמו לקרבות

„דורצ'סטר“ באותה דרך טריגת. אולם, לפרש „דורצ'סטר“ היתה ממשמות מיריה חדת ונשגבת, שבזכותה הופיעה האניה על בול אמריקני שיצא בשנת 1948 בבל ובה נראים דיווקיהם של ארבעה אנשים, אשר השילכו חיים מנגד והקִריבו את נשותיהם למען היו חבריהם. הללו הם שלושה נזירים ויהודי אחד, אשר נינפו יחד בגורוות-הטובעת, כאשר מסרו את הגורות-ההצללה שלהם ל-חילים.

הארבעה היו ג'ון פ. וושינגטון, כומר קתולי; ג'ורג' ל. פוכס, כומר מתודיסטי; קלrik ונדרטל פולינג, כומר בפ' טיסטי; אלכסנדר ד. גוד, رب צבאי יהודי, על פשרות-הגבורה ועל מה שקדם לה,

נציריה ביום התמונה הבאתה, מפי סייר פוריהם של הניצולים : „בימים שקדמו לטרגדיה עשו ארבעת הבניירות כמייט יכולות לעודד את האנשים ולהנעים להם את הפלגה המיגעת בחורף הארקטי. האנשים ידעו, כי הם מתקרבים למה שנקרא „הצלבות הטורפדוות“ — צומת נתיבותיהם שבו ארבעה הצללות הגרמניות בתמוניה —

איש שהיינו באotta סירה — ניצלו רק
שנויים...".

הרב אלכסנדר ד. גוד, חניך ה"היברו-
יוניין קולב" (מחזור 1937), שימש
בחיו ואזרחים כרב בביתה הנקנת "בית
ישראל" בעיר ירושלים, שבמולדות פסילבניה.
לכבודו ולכבודו שלושת חברי הקומתא
לפני שנים מספר, מצבה מפוארת בע"ג
הוכרון הלאומי של ארחה"ב, במדינת
וירגיניה, המזבחה היא מוקתמים גודר
לה עשויה ביטון משוריין, בזרות ספירות
גה העולה מתחן בריכה שצורתה כזרת
כוכב בעל ארבעה קצוות. בטקס חנוכת
מצבתה הופרנו השתפות נציגי כל הדתות
וככל השירותים המזוהים של ארחה"ב ו'
חילוקם כבוד לזכרם של ארבעה אנשיים
אמיצים, שהקריבו חייהם למען הזולות.
במורתם ציוו לחבריהם את אשר כתוב
בסיסמה על הבול: "אהוות הדתות
בפועלתה".

ברוחם שלובייזרוו ליוון' מצללה כאילו
ביקשו לומר לעולם: "היכולים למות
יחד — יכולים גם לחיות בצדואו!"

מיוחד בלאנו המעד על מעשה הגבורה
בלתידיעו של הרב אלכסנדר גוד, בשעת
האסון, זה מכתב שמחברו הוא עד'
ראיה — סגן צוון מהוני, ממשמר
החופים של ארחה"ב. המכתב נשלה אל
הרב ש. יהושע כהן, שהיה רב צבאי
בין המלחמה ומשמש כיחס בקה"ה
لت "עדות ישראל" בעיר טרנטון שבמן-
דינט ניוירג'רזי.

סגן מהוני היה שכם של ארכעת
כהנירחות באotta הפלגה אומלה. מכבי

תבו מסטר הוא :

הרב אלכסנדר ד. גוד ז"ל
עשර דקוט הילתי במים ואחריו ששתי
זמןימה, נאחותי בסירית הצלחה, שהיתה
לסייעון שם שרה פאניקה. לפחות נז'
כORTH, כי שכחתי לבוש כפפות. כאשר
אמרתי זאת לר' גוד והעירותי, כי
בדעתך לחזור ולרדת לתאי, כדי לקחת
את הcpfota, אמר לי: אין דבר, יש
תחנון, כי הcpfota של הר' גוד הציגו
את חי' — ואני בטוח עתה אם היה
לו עוד זוג רזבי... אכן, מתחן ארבעים
שלו ומספר לאותן. מכך עשר או חמיש

מכתביים לערצת

ותכלול גם תקציר מתרוגם או תוכן
עניניםanganlit. אנכי, למשל, הייתי
שלוח חברה עם מדורanganlit לכל
ידידי הרבים בחוץ' שאתם אני מתי-
חלף בכוללים.

היום בצדור, רמתגן

הערת המערבת:
לא כאן המקום לפרט מודע הצדנו
לפוטט את המדורanganlit. אפוא
שנהיה מוכנים לחדרו — לאחר ש'
אקבל על כר' תגבות מקוראים נועז'
פירם, שאת דעתויהם נשמה לשמען

האגודה הפילטלית הבריטית
(ב.פ.א.י.) החיליטה, כי על חב-
ריה לעבור בחינות ואלה שי-
יעמדו בהן — יקבלו דיפלומות.

ידי כך נקשרו את תלמידי בית ספרנו
עם המוסדות והארגוני בארץ.

בתודה מראש ובכל הכבוד
דוד כהנא

מנהל בית הספר "קולומבו- עבריה"
בוגוגה — קולומביה
COLEGIO
"COLOMBO-HEBREO"
CALLE 51 No. 14-82
BOGOTÁ D.E. COLOMBIA

• לפניהם, כשהעתונכם היה בן 12
עמדוים בלבד, נგתטם לפרסום מדור
בשפה האנגלית. תמהני מודיע אינכם
מקדים מקום כלשהו למדור כזה כשי-
ירחון הוא בן 16 עמודים.
לדעתי, ראוי לצרך לעתון תוספת
באנגלית, שתהייה מוקדשת, בעיקר,
לחדשות בולאיות מוסמכות מישראל

אל העמדים אתנו בקשרים רוחניים,
שלום!

כחול מהתוכנית "פעול בולוי יש-
ראל" אשר עליו הכרותי בתחלת
שנת הלימודיםכאן. הודיעתי לתלמידי
דימ על פרוטים של סדרות שונות
של בוליריאל לימי שיצטיין בפעלי
לוט למען הקונצקייטילישראלי (הת-
רמות, הרקט קופסתאות וכד').

אודה לכם, עליון, אם תואילו
לעזר לי ביציאו תוכנית זו ועל מנת
פוחת המכתבים או החבילות, אשר אתם
שולחים לכטן, לא תהיה החותמת
"שלום" (במקום בול) — אלא, בול
דווא.

כ"כ נשמה לקבל מספר בולים יש-
ראלים מלון המגייעים למשדריכם, ועל

מחמי האגודות בארץ

חותמות חדשות

128 — ח' א' יפו	17.6
— עכו	5
— רמתגן	8.7
— יומ' האזופה, יער הרצל, חולדה	11.7
— ח' א' יפו	15.7
— באר שבע (4.5) שניי כתיב לעוני)	15.7
— מנע אש בשדות, ח' א.	22.7.7

Exchange Wanted

Mr. Gerald Altrows,
6506 McLynn,
Montreal. Quebec. CANADA

Hisao Banno,
16, — 3 Chome Ushida — dori,
Nakamura,
Nagoya. Nakamura. JAPAN.

Mr. R. Garlipp Jnr.,
1509 Roselle Street,
Linden, New Jersey. U.S.A.

Mr. Wolfgang Koehler,
Jena/Saale,
Westbahnhofstr. 4.
GERMANY

Ulrich Heinze,
Cranienbaum
Alte Oberfoersterei
D.D.R. GERMANY

Prof. Cyrille Leclerc,
40, Rue Tache
Montmagny, P. Que. CANADA

Reinhard Zimmerman
Berlin SO 36 (Westsektor)
Muskauer Str., 44,
GERMANY

Mario Scheyer
San Jeronimo 2156
SANTA FE
ARGENTINA

המודור "החבר מציג".

רחובות

לרגל פגרת-הקץ נפקדו ב-7 ביולי
עד להודעה חדשה כל פעולות אגודות
הבולטים בrhoחות. הפעולות באגודה
התאחד בחודש ספטמבר.

פתח-תקוה

פעולות אגודות-הבולטים "אחה" בפתח-
תקווה נפקדו לרגל פגרת הקץ ומתחדר-
שות בראשית חודש ספטמבר.

חברי האגודה ערכו סיור אצל המדים
המשתתפי בקריה בת"א, בהדרתו של
מר גולן ועקבו בעוניין רב אחרי תהליכי
היצור של בוליישראל.
מדליה-טיפט' למארך חזפמן

אדרכיל ואוטו הופמן זכה בתערוכת
"פינלנדיה '56" במדיליט-יכספ עברו
מושגיו ואנו מברכים את יי' ר' ההתר-
אהדות לשער להישג נסף זה של
אוספו המעוניין.

באותה תערוכה זכתה מרת אהרון
במדיליט-ברונונה بعد אוסף בולי-
המנדט הנודע, שרוכו ע"י בעלה
המנוה.

תערוכת בולים נודדת בת"א

בחסותה של מחלקת החינוך והתרבות
של עיריית תל-אביב יפו התקיים מ-16
בספטמבר עד 9 באוקטובר 1956 בビיתן
האמנים רח' אלחריזי 9, תל-אביב.
בתערוכת הבולים הנודעת יוצג חומר

שלא נראה עדין בשם תערוכה.

פעולות חשובות: מר ישראל טgal

תמל-אביב הרוצה על איסוף לפי גוש

אים והציג חלק מסוים לאיסוף

בולי ישראל לאור התהותה האחי-
רונה" הוודש ערבית מעניין של שאלות

ותשובות.

כ"ל: Helichrysum

• במקומות (חי מס' 4) כ"ל:

Struthio camelus

תל-אביב

בשל גורחת-הקיץ נפקדו הפעולות
המאורגנות, אולם החברים מוסיפים
להפגש אחת לשבוע (בימים ב' עבר) במוודן.
הפעולות ת恢ח-הנוגה אחורי התגובה.

לזכרו אגדתנו
מר ש. נויפלד
ברכה לבביה לחולדת
הנגיד הראשון
אגודה תל-אביבית
לכליאות

על אף גורחת-
הקיץ, שתימשך
עד אחרי התגמי,
ויהגים החברים
להתאסף בכל
יום ג' בשבוע.
בחודשים האחרים
ニים שמעו חברינו
החוות שתי הרצאות — מפי מנהל השירות
הבולאי ומר שפירצ'ר.
כן נערכה מכירה פומבית.

דיזל-שליטם

המכירה הפומבית השנייה של האגורה
דה הפלטילת בירושלים מתקיים
בתחילת הסתיו. החברים מתבקשים
להכין חומר מתאים.

בזמן האחרון נערך במוודן מספר
פעולות חשובות: מר ישראל טgal
תמל-אביב הרוצה על איסוף לפי גוש
אים והציג חלק מסוים לאיסוף
בולי ישראל לאור התהותה האחי-
רונה" הוודש ערבית מעניין של שאלות
ותשובות.

כן נערכו ערבי-חליפין וחברים
אחדים הראו מאוצרותיהם במסגרת

האמנם קורת לך פעם שבול "יסתכלל"? בודאי. אתה מניה את הבול על השולחן ולפתע מתחילה הוא מתגלגל ומתקפל במגילה. כשאתה מנסה לישר את הבול — נסדק הדבק. לצarra זו גורם החומר. באלה"ב נועשים עתה ניסויים בדיק שיעמוד בפני חום וגם יידק למטען ברגע

שמרטיבים את הבול ולותרים עליו. אגב, הדאור האמריקני משתמש בחצי מיליון טון דבק לשנה בשילוב הבולים שהוא מייצר. הדבק עשוי ע"י בית-חרושת בבלטימור מקמח טפיוקה המובא מבורי ומאינדונזיה. הדבק נשלח לאושינגטון בזרות אבקה ובביבת-ההפס המשלתי מוסיפים לו מים. הוא מיוצר לפי נוסחה סודית של הדאור. מוסיפים לו חומצה וմבשלים אותו והוא הופך לדקסטרין, מעין חומר גומי סמיך בצעע חום בהיר. הדבק החם מוזרם בציגורות למכבשיה הדפוס והבולים נמרחים על ידי גלייל-פלדה תוך כדי הדפסה. אחריכך עוברים הבולים, לפני החיתוך, דרך תנורי-החלם המייבשים את הצבע ואת הדבק בעט ובעוגה אתה.

מכונות-ההדפסה הרוטציוניות פולטות 8,5 ליטר סטנדרטייר ארוכים המכילים כ-23 ביליאון בולים. בתיה-הדפסה המשלתי בשוינגטון מייצר לשנה כ-23 ביליאון בולים.

הדור האמריקני מקבל תלונות רבות מאנשים שהדבק אינו ערב לחיכם. לא מכבר התלונן אורחה, כי הדבק אינו מספיק ומהו מורהים את הבולים בשכבה עבה יותר של דבק. הדאור החליט לנוקוט עמדה "נייטראלית" לגבי ההצעה עות להוסף לדבק טעם שונים, כגון דבש או פרירה.

מරוקו הוציא סידרה חדשה ועליה תמונה השולtan.

הדף הסגולה (שרות 5, ועוד 60, שבטים 20, שבטים 180 ועוד) הארמן והctalili כולל יסוד הגםמים וגולם ארונות צוראות לבולאים. לאחר הנסינו המושלים מהו ציורם ציון דרך רצוי שהוואר יבחר בצבעים ציבים.

בדיקות מפורטות הוכיחו כי בולי המטבחות בני 5 פר' ("מלחתת") נדפסו בשתי הדפסות לפחות, אשר נעשו בשני מיני דיו — השונות גם בגוינה וגם בהרכובן הכימי.

שగיאות בבולי ישראל!

בוואו כל רודפי השגיאות! שישו ר' שמחה! יש ויש שגיאות בבולי ישראל. איך, מה רבה האכזבה! השגיאה מצויה בכל הוצאה של הבול, ומה זה "שזה"? — בכל זאת — שני ווים במליה "אויר" — למה? לשורת הבולי התרונים (לאלה שגם יודעים — הכוונה לאגרות אויר 120, 180, 220 פר' שעיל ניר ריקך ללא דפוס משטה).

ו"הkngrs הר' הבינלאומי", למה? כאשר אפשר כתוב בלשון פשוטה "הkngrs הבינלאומי הרבעי" של מגדי הדרים וכו'?" (וכך גם מהיבב התchapir העברי).

גיש להסיליך מכך שככל עשרות האנשימים המבקרים ובודקים את הציריים לפני ההדפסה איןם יודעים עברית, או שלא הגיעו בשגיאה? עין פקודה

"הפרט הגדול" בתערוכת "פירקס" שנערכה בניו-יורק ניתן לדוברת הופן ממנטביבידיאו (אורוגואאי קלאסית). פרט האוסף האירופי המשובח ניתן לגאנגאקווי פרנני מפרינציה, בעוד מציגי המאה ה-19.

מ-700 המציגים קיבלו מהhaziות אורת התערוכות מתוכם 125 מחוץ לאלה"ב. 38 פרטיטים ניתנו לאנגלים 11 לקנדים, 10 לבורים.

יאה וגאה לשבת את ה"ה" רוטשילד וליפמן על הופעת הבכורה הנהה שליהם בבולי ישראל (ר' שער "הבולאי" מס. 28). נוסף על הרעיון תיפה והביזע המושלים מהו ציורם ציון דרך רצוי שהוואר דות בולי ישראל, כי זו הפעם הראשונה מופיעות אותן — האותיות הפורהות" שהן ובכתבים ספרי התורה מזה אלפדים שנה. חב' רק שbowbo שמוונה שנים ובולמים רבים על נסיגנות שווים, שרובם בלתי-מושכל, עד שהגיעו הנוגעים בדבר למסקנה המתבקשת מאי לילה שובל ישראל צדיקים לשאת או תיבות מושבעות נכננות על פי המיגבלות המדיניות שקבעו קדמוניים, ולשם נוראי שאי האות העברית הנכונה לכל קצחות תבל — כפי שרואין להם.

עד היום נסו בבולי ישראל:
• אותיות גראוטסיקיות עבות ומרובעות ביוזר המתאימות יותר למועדות של בחירות (בולי המטבחות, וכו').

• אותיות משונחות-צורה כמו אותן המאורכות בבולי דואר אויר או מזוויות ומעוקמות (ירושלמי?) בבולי המודדים תש"ח ותש"ג.

• תוצאות נאות מאד הושגו עליידי החיציר מר ג. המורי, באותיות הריתמיות שלולבו בציורים הנאים של בולי ה-שבטים.
יש בארץ מומחים גדולים השומרים על גחלת האות העברית מפני השפעה מוקמת מן החוץ, ראוי שתתאה השגחתם ניכרת בבולי ישראל.

צבע הדפוס בבולי ישראל
בולים ישראלים רבים זכו וכאים עדין לשבחים על גויניהם הנאים (מט' בעות 95, שבטים 180, הדרים 300, שרות 40 ועוד) אך זה עניין של טעם וריה, שעליו — ידוע — אין להתווכח. אך אין ויכוח על העובדה, כי בזיו-

לפני למלعلا מ-25 שנה חור למולתו וווטפליה, מיסיונר פרנציסקני, שבריאר תוע נחרסה לגמרי באקלים יערות העוז של ברזיל. היה זה האב קלמנס אנהויזר. בימי האחרונים התמסר למינון הבלתי של המיסיון הפרנציסקני ותוך כיו' כך בחין, כי מוטיבים דתיים גוצרים, כגון קדושים, מנודים, כספיות וכו', מופיעים על בולים רבים. הגויר החל מפתח אוסף קטן של בולים מסווג זה ומשה הראת אותו פעם לנזיר אחר, גבריאל שמידט, נשא הדבר חן בעיני הלה ואף הוא החל מתמסר לאיסוף גושאים דתיים על בולים. אולם, בעוד שאנהויזר התמזה בחקר המזעדי של הבול, התמסר שמידט לצד הארגוני של האיסוף והגינה את היסוד לעיריית העולמית ע"ש גבריאל הקושׂ, המוגה כיום חברם ברוב ארץות העולם.

"ברית גבריאל" מעניקה מדי שנה פרסי סם לבולים היפים ביותר שיש עליהם גושאים דתיים. כבול היפה ביותר לשנת 1951 נבחר "בול-המודונה" בן 10 פרנק של הבל-הסאה, שיוכנה את הנהלת הדואר של הסaar בתעודת-כבוד. הבול היפה ביותר של שנת 1955 יבחר ע"י חבר-שופטים בן 25 חברים מאירופה, 15 מארצות הברית והוורוי מיא, 2 מסיליה ואחד כ"א מאוסטרליה ומאפריקה.

הبولים הבאים בחשבון מתחלקים ל- חמיש קבוצות-משנה:ביבליות וצלבים; מדונות; קרושים וגוצרים; אוניברסיטה; בתיראה ומונזרים.

עקרון השיפוט הוא לפי נקודות: 25 נקודות بعد הנושא; 12 נקודות (מכסימום) بعد הערך התקוב; 7 נקודות بعد ההדפסה והנייר; 6 נקודות (מכסימום) بعد הצבע; 6 נקודות بعد הכתו- בות; 6 נקודות بعد התבנית. תוצאות ההתחזרות לשנת 1955 תפורי- סמנה בקרוב.

אן הא' גוג – לكريית-שלום

נווה לאי ולכנן בתקופה זו אין מבודד כמעט לגמרי מהעולם החיצון. קשרי הדואר בתקופה זו עלולים להפגע ואפיו מכח בדואר-אייר עלול לשחות בדרכו חודשים ועד שלושה חודשים. אין כל שדה-עתופה באי חדש. ולכן מכתבים הנשלחים בדואר אויר מגיעים לקייפטאון ומשם בדרך-הים לטリストן. לפני 1952, כשהוואס סדי רת-הבולות הראווה של ס"ט-הלהנה עם הדפס-רכב של טリストן דה-קוניה, לא היו באי כל בולים למשLOW מכתבי בים. הדואר היה יוצא בוליים או שבולי האימפריה הבריטית היו בשימוש. האי ידוע בטור האי הבודד ביותר בעולם ותושביו מונים לפי חברה מס' 23 של "חברי האב" די" הופיע אמר בו דבר על משיחת מדעית לסקר האי גוג בדרום האטלנטי. עשתי לפי עצה הכתוב ושגרתי כמה מעטפות לשם השגת החותמת המיוודת של משרד הדואר באי גוג. (ראה צילום). אספתי גם פריטים על המושבה טリストן דה-קוניה שבובליה השתמשה המשלחת.

טリストן דה-קוניה שכונת במרחך של 2600 מיליון ימיים דרומה לתוך אפריקה. האי קרוב אליה יותר והוא סנטה-הלהנה, מקום מעצר נפוליאון בשעתו. האי ידוע בטור האי הבודד ביותר בעולם ותושביו מונים לפי

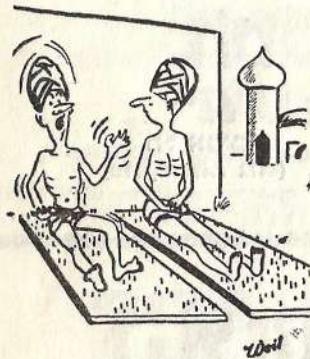

הספריה של 1949 — 300 איש. פאונדלנד, ס"ט הלהנה ומושבות בריטי- טיות אחרות על מעטפות. שנשלחו מטריסטן דה-קוניה. מושבה בריטית רחואה זו רואיה, לדעתינו, לתשות-תלב הבולאות וטומנת בחובה שתה מעניין ביחס, גם היסטורי וגם בולאי. בשנת 1815 התגלו בו ראשוני ה- מתיישבים. עד אותו זמן עגנו בו אניות ציד-לויינות של ארה"ב. משנת 1886 התחילה האקדמיות הבריטית לשלחן אנט-טמלמה לאי מדי תקופה די ארוכה. תושבי האי מתפרנסים מילני מטריסטן דה-קוניה. אכן הם מציגים וממחזירים מתקופים. אין להם חד וחדר-עממי הוקם באי זה משרד יגולים להרגל לחמי ציביליזציה מודרנית אפיו במקומות הקרוב ביחס אליהם וויא קייפטאון (2000 מיליון). בחדשים בין אוגוסט למאי שורר החורף ומוג האיר איןנו מאפשר גישה

ג. כפפי, קריית-שלום, 282, ת"א

— ברוחב הזה אני עושה את רוב הראי
פורטטים. הם נכנים לחנותה הבולית
ושוכחים לצאת!

— אווי ואבוי! שכחתי את הבלוקים
בכיס האחורי!

— חוא מסורף?
— לא, חוא אספן תימטן.
— מה חוא אוסף?
— חאכין נגבעות!

אצל הפ███יאטור

— דוקטור, אני מודאגת מדה. הבן
של איננו זו מן הבולים שלו. הוא
מללה אתכם שעתם ובודק אותם
בזוכיות מוגDOT!

— אל דאגה, גברתי! זה גורמאלי.
גם אני בולאי, גם אני צועשה זאת.
— אבל, הוא "מנדרן" לכל הידידים!
והמכרים שלנו ומבקש מהם בולים!
— בדיק במוני, אין מקום לדאגה,
ברורתי.

— תאר לך, דוקטור: לאחרונה הוא
פונה אפילו לكونסוליות הוורות וمبر-
קש בולים!
— האמנם? על כך לא חשבתי עדיין.
אבל, זה רעיון מצוין...

אצל סוחרי הבולים

— קח את ה-"לולות" זהה. הוא שווה
את הכסף. אני מוכן לקבל אצלך
היום עשרים לירות ואת היתר תוכל
לשולם לי אפילו בעוד חצי שנה.

— האמנם? בראאה שאתה מיטיב
להכיר את ההרגלים שלי....

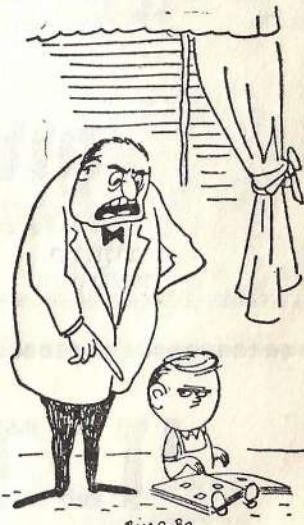
אצל הפקוטים

— מקודנגליה, נראה לי שכחתי להדרי
ביך בול על המכаб, שביקשתי
לשלוח.

— נכוון! אבל אני שלשלתי את ה-
מכtab לתוך התיבת בשאיש לא הב-
חין כי — וחסכתי לך את הכסף!

— כב, בא לא חביב תנהנום לאלמנה?
— לא דוחא! באתי לנקות את אוספּי
הבולים של המנוח.

— אתה תאסוף בזויים — ואפּילו אפטערן
גחרביך בד יוסטיעם!!

— בעלי הסכימים להנתק מן הבולים שלו
לערוב איז...

חג האספניים התייאומי

מתיזכرون מיוحدת.

עד כה נערכו קונגרסים בינלאומיים של אספניינוואים בשטרסבורג (1955-3.9), בערוכת הובלים האזרחיות ההולנדית. הדואר ההולנדי אישר לקונגרס זה חות-

ם ב-1955.

קונגרס "פיפקו" נערך השנה בימים 31.8-1.9 ברוטראם שבהולנד, במסגרת תערוכת הובלים הולנדית. הדואר ההולנדי אישר לקונגרס זה חות-

ם בכל העולם, בפעם הראשונה, את "היום הבינלאומי של הבולאות הקוגנ- סטראקטיבית", שעליו הוחלט בקונגרס "פיפקו" (פדרציית האספניים התימטיים)

חדש!

חדש!

בשוו דירות נגד "כל הסיכון"
אפשר גם לכלול אוסף בולים
תפנו מיד אל סוכניכם, או אן:

המשמר שירות לבטווח
Hamishmar Insurance Service

ירושלים
(טלפון: 2557)

חיפה
(טלפון: 3625)

תל אביב
(טלפון: 4472, 4471)

האישבייר המרכז

חברה קואופרטיבית להספקה
של העובדים העבריים בישראל

ירושלים

תל-אביב
דרך שלמה 58
טל. 84211-18

חיפה

המחלקה לנייר ומכתשי כתיבה

מכירת אלבומים וסדרנים לבולים מכל הסוגים

בקר בתצוגת הבולים האדולה
והמענית ביותר בישראל

הערוכת בוליים נודדת

TOURING STAMP EXHIBITION

ביחסות המחלקה לחינוך ותרבות של עיריית תל-אביב-יפו

תל-אביב, ביתן האמנים, רחוב אלחרידי 9

16 בספטמבר עד 9 באוקטובר 1956

י"א בתשרי ע"ד ד' בחשוון תש"ו

פתוח: כל יום משעה 10-בוקר עד 9 בערב, חוץ בשבת

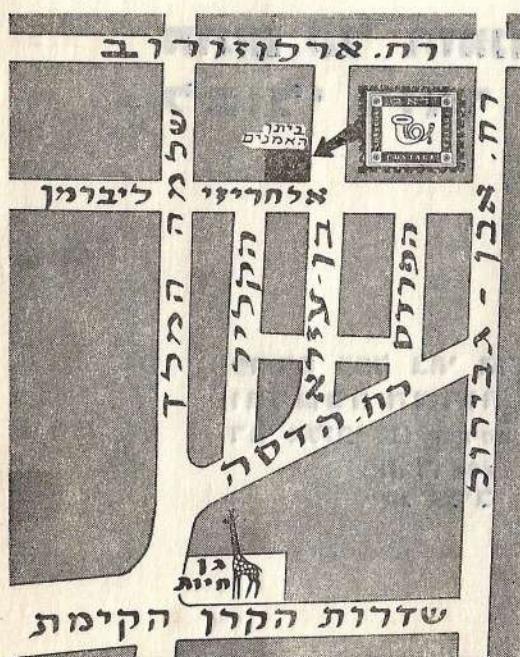
פתוח גם בMOTEZAI-SHABAT

ביום הפתיחה האנישה לקהלה משעה 5 אחר-הצהרים

התחרויות פרסים ללא תשלום — 100 פרסים

חותמת טעינה של
הערוכת הבולים הנודדת

תchapraה באוטובוסים מפ' 5, 13, 12, 22, 62, 19.

- לרגל פתיחת התערוכה
בתל-אביב יופיעו:
 (1) מעטפה יום ראשון;
 (2) גליון זכרון של בולי
תעומלה (מנוקב או
בלתי מנוקב) על מע-
טפה;
 (3) קטלוג למעטפות וכובי
תעומלה של תערוכת
הబולים הנודדת.

הזמנות מתקבלות
אצל כל סוחר הבולים

איסוף בולייק - תחביב לכל למקסן ועד גדול

חתום על הזקנה כבואה לבולי דוד ישראל

פרטיטים בככל בתיה הדאר בארץ
ובלשכת השירות הבולאי
רח' אלנבי 230 (הכניסה פרח' אלוני)
ת. ד. 606
תל אביב

הבורך ותומאייל: ש. שמואלבין; האחראי: א. ג. שריבר; המנהל: ר' יעקב פרידריכברגר
כתירתה הפערתת וה编辑ת: תה. 2896, תל אביב; דפוס א. פהס, רחוב פינ' 7, תל אביב